23 de febrer: Sant Policarp, bisbe i màrtir

Text de l'Evangeli (*Jn* 15,18-21): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si el món us odia, tingueu present que m'ha odiat primer a mi que a vosaltres. Si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva. Però vosaltres no sou del món: jo us he escollit del món, i per això el món us odia. Recordeu allò que us he dit: 'El criat no és més important que el seu amo'. Si m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres; si haguessin guardat la meva paraula, també guardarien la vostra. Tot això us ho faran per causa del meu nom, ja que no coneixen aquell qui m'ha enviat».

«Tot això us ho faran per causa del meu nom»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui tot recordant un gran Pare de l'Església, sant Policarp, sentim de llavis de Jesús el contrast tan fort que hi ha entre ser del Crist i ser del món. Així com han perseguit Jesucrist, també els seus deixebles seran perseguits: «Si m'han perseguit a mi, també us perseguiran a vosaltres». El deixeble s'ha d'identificar en tot amb el Mestre i, si vol participar amb Jesucrist en la seva resurrecció, abans haurà de compartir amb Ell la seva Passió. La història ens ha manifestat que Crist i el seu Evangeli són, des de sempre, una senyera discutida en el món.

Així ho va entendre i ho va viure sant Policarp, nascut a Esmirna, en l'actual Turquia, llavors província romana de l'Àsia Menor, i mort màrtir en aquesta mateixa ciutat després d'haver estat bisbe de l'Església local. Policarp, nom que significa "fruit abundant", havia conegut l'apòstol sant Joan i havia estat el seu deixeble; va escriure una carta als cristians de Filips (Grècia) per animar-los a viure el seguiment de Jesucrist. Així va escriure als primers cristians: «Cenyiu-vos els lloms i serviu Déu en el temor i la veritat, deixant de banda les paraules falses i l'error de la multitud, creient en Aquell que ha ressuscitat nostre Senyor Jesucrist d'entre els morts i li ha donat la glòria, i un tron a la seva dreta».

Un dels perills més grans per als cristians a l'època de Policarp era certament la persecució, però també eren perilloses les desviacions doctrinals que amenaçaven d'apartar els creients de la fe veritable i de destruir l'Església des de dins, perills que es manifesten també avui. Hi ha persones que es diuen creients, però que, com diu Jesús, «no coneixen aquell qui m'ha enviat» (Jn 15,21). Avui i sempre, som convidats a conèixer Déu de debò i a seguir Jesucrist, que la intercessió de sant Policarp d'Esmirna ens hi ajudi.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Romanguin [els fidels] i imitin l'exemple del Senyor, ferms i incommovibles en la fe, estimant els germans, estimant-se els uns als altres, units en la veritat, tot tenint paciència els uns amb els altres amb la mansuetud del Senyor, no menyspreant ningú» (Sant Policarp)

- «Qui ha estat tocat per l'amor comença a intuir el que seria pròpiament 'vida'. Comença a intuir què vol dir la paraula esperança» (Benet XVI)

- «La comunió amb els sants. 'No és per raó solament del seu exemple que venerem la memòria dels sants del cel, sinó encara més perquè la unió de tota l'Església en l'Esperit es vegi enfortida per l'exercici de l'amor fratern' (...) (Concili Vaticà II)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 957)